

Prvih pet godina

Pet godišta, osamnaest sveščića, sto četrdeset i jedan autor, dvjesto osamdeset tekstova i oko dvije tisuće kartica tiskanoga teksta današnja je brojkama izražena bilanca časopisa *Kvartal*. Razgovori s kolegama i umjetnicima, tekstovi posvećeni aktualnim pitanjima struke, kraći istraživački tekstovi, prikazi stručnih i znanstvenih izdanja, tekstovi posvećeni pitanjima zaštite baštine, izvještaji sa stručnih skupova, sažeci novoobranjenih magisterija i disertacija, najave izložbi, skupova i predavanja, predstavljanja inozemnih instituta za povijest umjetnosti, teorijskih modela i aktualnoga ustrojstva poslijediplomskih studija - telegrafski je opis glavnih sadržaja koji su bili obuhvaćeni časopisom. Redovito izlazi u tiskanom i elektroničkom izdanju, uvršten je na portal hrvatskih znanstvenih i stručnih časopisa *Hrčak* i, na njihov poziv, u jedan od vodećih svjetskih sakupljača baza punog teksta EBSCO, opremljen je sažecima na engleskom jeziku, a izabrani tekstovi objavljuju se u prijevodu na strani jezik u elektroničkom izdanju časopisa.

Stvoren iz uvjerenja u presudnu važnost dijaloga za napredak struke i želje za boljim međusobnim upoznavanjem i informiranošću, časopis je nastojao biti njezinim forumom, otvorenim raznovrsnim pristupima i metodologijama, no temeljenim na argumentiranim i provjerljivim postavkama. Inzistirajući na polifoničnosti i želeći prikazati raznovrsnost njezinih lica, trudili smo se na suradnju potaknuti i uključiti što veći broj stručnjaka, različitih po specijalizaciji, ali i po generacijskoj pripadnosti i mjestu djelovanja. Okosnicu

uređivačkog koncepta činilo je nastojanje na afirmaciji utemeljena kritičkog promišljanja vitalnih problema i pitanja struke, a činjenica da je ponikao u krilu znanstvene ustanove bitno je odredila stručno-znanstvene standarde njegova uređivanja. Nastajanje mnogih tekstova pratili su vrlo iscrpni dijalozi. Iako su njihove dividende iskazane bodovnim vrednovanjem unutar matičnog sustava znanosti ravne nuli, brojni sati razgovora s autorima i suradnicima te intenzivan rad na tekstovima neophodan je i u konačnici, vjerujem, dobro kapitaliziran ulog. Uz zahvalu na podršci kolegama i suradnicima iz Instituta, posebnu zahvalu upućujem autorima uz čiju smo pomoć uspjeli uspostaviti prostor slobodna kritičkog mišljenja što smatram najvažnijim dostignućem *Kvartala*. Dok se u većini obuhvaćenih područja ideal kritičkog promišljanja uspijevao ostvariti makar povremeno, pokretanje istinskog dijaloga na temu zaštite baštine pokazalo se iznimno teškom, gotovo nemogućom misijom, svjedočeći o ozbiljnosti i dubini problema u kojima se taj dio naše struke nalazi, istovremeno obvezujući na ustrajnost u prezentaciji tema iz tog područja.

Nadam se da će ideali koji su me vodili pri stvaranju i uređivanju časopisa biti poticajni i budućim urednicima. Vjerujući da će im format *Kvartala* predstavljati izazov vrijedan truda, želim im hrabrosti, snage i upornosti da svoje ciljeve i ostvare. x

Vlasta Zajec

Mirjana
Repanić-
Braun

Za Ivu Lentića

Ivo Lentić (1929.-2008.)

Ivo Lentić bio je osebujan, kritičan, častan, britka jezika i sve samo ne ravnodušan čovjek. Takvog Lentića upoznala sam prije gotovo dvadeset godina, jednoga proljetnog popodneva na otvorenju izložbe u Ateljeu Meštrović, na zagrebačkom Gornjem gradu. Nisam tada ni slutila da će nas povezati dugogodišnja suradnja, mnogi zajednički tereni, putovanja od Taborskog do Komina, od Virovitice do Iloka, od Štrigove do Trsata, trenuci neobaveznog razgovora, mjenja kaleža, pacifikala, monstranci, pladnjeva i relikvijara, fotografiranje inventara franjevačkih riznica, riznice Požeške biskupije, izložbe sakralne umjetnosti, u pripremi kojih je on bio nezaobilazan suradnik.

Lako je naći riječi kojima bismo Lentića opisali kao jednoga od najboljih znalaca zlatarstva i neumornog istraživača, preciznog u složenim opisima liturgijskog posuda, točnog u određivanju kronologije i stilskoj definiciji. Samo jednim pogledom na pokatkad jedva vidljive punce odgonetnuo bi majstora i grad u kojem je predmet nastao, a svoje znanje nesebično je prosljeđivao kolegama koji su pokazali interes za tu vrstu građe. Njegove minuciozne analize u kojima je iskazao suvereno vladanje zahtjevnom terminologijom vjerne su preslike predmeta i dragocjene smjernice za daljnje proučavanje te građe.

Lentićevi sintezni tekstovi o pojedinim cjelinama, kao što su *Dubrovački zlatari*, *Varaždinski zlatari i pojasari*, *Zlatarstvo baroka i rokokoa u Hrvatskoj*, da nabrojim samo neke, pouzdane su referencije sa sažetim i jasnim naglašavanjem najvažnijih elemenata - provenijencije,

radionica i rasprostranjenosti stilskih utjecaja. Od umjetničke topografije Križevaca, preko velikih izložbi *Sveti trag* i *Mir i dobro*, do *Umjetničke topografije Krapinsko-zagorske županije* i za njega nažalost nedovršenog Ivanca, surađivali smo na gotovo svim projektima Instituta za povijest umjetnosti koji su uključivali barokne teme, a kao suradnik na znanstvenom projektu *Barok, klasicizam, historicizam u sakralnoj umjetnosti kontinentalne Hrvatske* bio je sve donedavno izuzetno angažiran.

Lentićeva će nam pomoć u budućim sličnim zadacima zasigurno itekako nedostajati, jer za sobom je ostavio povelike "cipele", koje će potencijalni nasljednici njegovih tema dugo i teško popunjavati. Srećom, iza njega je ostala respektabilna bibliografija kao pouzdan vodič u prepoznavanju formalno-stilskih obilježja i datiranju liturgijskog suđa i ostalih zlatarskih predmeta, nastalih u domaćim, bečkim ili augsburškim radionicama. Njegova recentna istraživanja zlatarskog obrta u 19. stoljeću ostat će nažalost nedovršena, jer ga je bolest omela u finalnoj sistematizaciji građe.

Kada je o njegovoj privatnoj osobi riječ, moglo bi se reći da su dva žalosna događaja bitno utjecala na zadnje godine života Ive Lentića - prvi je preuranjena smrt njegove nikada prežaljene životne suputnice i naše cijenjene kolegice Ivy Lentić Kugli, s kojom je dijelio sadržajan znanstveno-istraživački i stručni život i prema kojoj je gajio izuzetno poštovanje - te drugi, kada je prije dvije godine za sobom zauvijek zatvorio vrata njihova zajedničkog doma u zagrebačkoj Visokoj